

ת"פ 356/11/14 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר קמנקו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 356-11-14 מדינת ישראל נ' קמנקו

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלכסנדר קמנקו

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד נעמה ישראל

ב"כ הנאשם: עו"ד אלכס גפני

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות בעבירה של פריצה לבנין שאינו מקום מגורים או תפילה לפי סעיף 407(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וגניבה בנסיבות מיוחדות לפי סעיף 384א(ג) לחוק.
2. הנאשם עבד כאיש מחשבים בחברה עד לפיטוריו בשנת 2010, אך גם לאחר פיטוריו נותר בידו כרטיס כניסה למשרדי החברה והוא ידע את קוד הפתיחה של דלת הכניסה. ביום 23.4.11, סמוך לשעה 18:41 נכנס הנאשם למשרדי החברה באמצעות הקשת קוד הכניסה, ללא קבלת רשות מבעלי החברה או הסכמתם, גנב ארבעה כוננים קשיחים מתוך כל אחד מהשרתים, ובסך הכל שמונה כוננים קשיחים, שעליהם הוטבע מאגר המידע של החברה. לאחר שנתפס השיב הנאשם לחברה ארבעה מתוך הכוננים הקשיחים.
3. תסקיר מבחן שהתקבל בעניינו של הנאשם ביום 11.7.17 מתאר כי הנאשם בן 50, גרוש ואב לשני ילדים בגירים, גר עם בת זוג ועובד כמפעיל בריכה. הנאשם עלה לארץ בגיל 25 והוא בעל תעודה בתחום מחשוב רשתות. בסיום לימודיו החל לעבוד בתחום המחשב במספר חברות. משך עשר שנים עד שנת 2010, עבד במשרה חלקית בחברה שבמשרדיה ביצע את העבירה הנדונה ומאז פיטוריו ועד לפני מספר חודשים לא עבד למשך פרק זמן משמעותי, עד לתקופה האחרונה בה החל לעבוד כמפעיל בריכה. לנאשם הרשעה קודמת בגין עבירות תקיפה והפרעה לשוטט משנת 2011 ומוכר לשירות המבחן מתיקים קודמים. בהתייחסותו לעבירות שביצע, הודה הנאשם בפני שירות המבחן

במעשים וניכר כי מתקשה להכיר בבעייתיות שבהתנהלותו, ציין כי לא הייתה לו כוונה לפגוע במעסיקו או במקום העסק אלא ניסיון לעורר את תשומת ליבו של המעסיק לקונפליקט שנוצר ביחסים ביניהם ושנמשך לאחר סיום תפקידו בחברה. הנאשם שלל רצון או צורך בטיפול במצבו והביע רצונו להמשיך ולהתמודד עצמאית עם אירועי חייו, כפי שעשה לאורך השנים. קצינת המבחן התרשמה כי על רקע נסיבות חייו המורכבות, הנאשם סיגל לעצמו דפוסי התנהגות אימפולסיביים ותוקפניים, שבאים לידי ביטוי במצבי קושי ודחק. הגם שבמהלך השנים גברה מודעותו להתנהלותו הבעייתית, העובדה שלא עיבד את קשייו והוא מוסיף להתקשות בוויסות רגשותיו ודפוסי התנהגותו, יוצרת סיכון להישנות התנהגות בעייתית ועוברת חוק. מנגד רואה קצינת המבחן בחלוף הזמן ובמאמציו לשמור על קשר עם ילדיו ולמצוא מסגרת תעסוקתית כגורמים מפחיתי סיכון. לנוכח עמדותיו של הנאשם והקושי שלו להכיר בבעייתיות בהתנהגותו ובנזקקותו הטיפולית, סבר שירות המבחן, כי אין מקום להתערבות טיפולית וכי הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק קיים, והמליץ על הטלת עונש של מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות.

4. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין חמישה- עשר לשלושים חודשי מאסר ולגזור עליו חמישה- עשר חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי משמעותי לבעלי החברה, תוך שהדגישה את הנזק שנגרם לחברה ואת קשייו של הנאשם לקבל אחריות על מעשיו.

ב"כ הנאשם ביקש ללמוד על מתחם העונש ההולם בדרך של היקש מהענישה המקובלת בגין עבירות התפרצות לדירה וביקש לגזור עליו עונש של שירות לתועלת הציבור, ולכל היותר מאסר קצר בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הדגיש את העובדה כי מעשיו של הנאשם לא הקימו סכנה לציבור ולא נבעו מתוך בצע כסף אלא מתוך תסכול על החוב שהחברה נותרה חייבת לו, אשר הנאשם התמודד עמו בדרך לא מותאמת והדגיש גם את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם.

מתחם העונש ההלם

5. העבירות שביצע הנאשם בוצעו במועד אחד תוך כדי התרחשות עובדתית אחת ולכן מהוות אירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

6. הערכים המוגנים באמצעות העבירות שביצע הנאשם הם זכות הקניין של בעלי החברה, זכותם לפרטיות והגנה על סודותיהם המקצועיים.

7. מעשיו של הנאשם בוצעו מתוך מחשבה, ולא ניתן לומר כי מדובר באירוע שאינו מתוכנן. הנאשם הגיע למשרדי החברה ביום שבת, שאינו יום עבודה, עשה שימוש בקוד הסודי לפתיחת הדלת שהיה ידוע לו מתקופת עבודתו, נכנס למשרדי החברה וגנב רכוש שידע כי הוא בעל חשיבות רבה לפעילות החברה.

8. אכן, אין מדובר בהתפרצות לדירת מגורים, עבירה שמקימה סכנה לציבור, בשל היתכנות למפגש אלים עם יושבי הבית, ואולם מעשיו של הנאשם גרמו לנזק משמעותי לחברה ולבעליה. כפי שנקבע בהכרעת הדין, לא הוכח שוויו של הרכוש שנגנב מהחברה. עם זאת נקבע כי המידע שהיה אצור על אותם כוננים קשיחים היה כלי עבודה מרכזי של החברה, וגניבתו חיבלה בעבודת החברה למשך מספר ימים. רק לאחר שהחלה חקירת המשטרה החזיר הנאשם

ארבעה מתוך שמונת הכוננים הקשיחים שגנב, באופן שהיה בו כדי לתקן חלק מן הנזק שגרם.

9. כאמור בהכרעת הדין, החברה נותרה חייבת לנאשם סכום כסף של כ- 1,000 ₪ שכר עבודה. מובן כי הדבר לא היווה הצדקה לבצע עבירות כפי שביצע הנאשם, ואולם בקביעת מתחם העונש ההולם אתחשב בתסכול של הנאשם על אי פירעונו של חוב זה, שהיה אחד הגורמים לביצוע העבירה. עוד אתחשב בכך, כי הגם ששוויו הכלכלי של מאגר המידע שגנב הנאשם היה גדול, הנאשם לא ניסה להפיק ממנו רווח לעצמו בדרך של מכירת המאגר או עשיית שימוש אחר בו.

10. בחינת הפסיקה מלמדת, כי בגין מעשים דומים נגזרו על נאשמים עונשי מאסר בפועל, ולעיתים גם מאסר בעבודות שירות לצד רכיבים עונשיים נלווים;

ברע"פ 7709/12 **סולטן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנו 4.11.12), בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בהתפרצות למשרדים ומחסן של חברה וגניבת רכוש בשווי של כ- 200,000 ₪ ונגזרו עליו עשרים ושניים חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לחברה.

ברע"פ 8114/10 **אבו חדיד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנו 7.11.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בהתפרצות למשרד וגניבת מחשב, מתקן מים וחפצים נוספים, ובית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו שבעה חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ברע"פ 1078/15 **יוסף קרקני ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנו 15.2.15) נדחתה בקשת רשות ערעור של שני נאשמים שהורשעו בפריצה למפעל שבו עבד אחד מהם משך שנים רבות ובגניבת ציוד בשווי מאות אלפי שקלים ונגזרו עליהם עונשי מאסר בפועל בני עשרה ושנים- עשר חודשים ועונשים נלווים.

בעפ"ג (מרכז) 37133-05-14 **לשצינסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנו 8.7.14) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בהתפרצות למבנה של חברה וגניבה ונגזרו עליו שמונה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

המאשימה ביקשה להסתמך על ת"פ (שלום ב"ש) 43663-03-14 **מדינת ישראל נ' ג'מאעין** (פורסם בנו 22.3.15) בו נגזרו על נאשם שהורשע בהתפרצות למאגר מים וגניבת שני מצברים שהובילו להפסקת פעילות המתקן במשך ארבעה ימים, שמונה- עשר חודשי מאסר בפועל. דא עקא שגזר דין זה שונה בערעור ובית המשפט המחוזי העמיד את עונשו של הנאשם על שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס תוך שקבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות אלה נע בין שישה חודשי מאסר בעבודות שירות לשמונה- עשר חודשי מאסר בפועל. (עפ"ג ב"ש) 4687-05-15 **ג'מאעין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנו 9.9.15)

11. לנוכח האמור לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל בשישה חודשי מאסר שיכול

יורצו בעבודות שירות ומגיע עד לשמונה- עשר חודשי מאסר בפועל, ולצדמ מאסר מותנה, קנס ופיצוי לקורבנות העבירה.

קביעת העונש המתאים לנאשם

12. הנאשם בן 50 ולו הרשעה קודמה אחת בעבירות תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו והפרעה לשוטר, אשר בוצעו בשנת 2011, כחודשיים לאחר ביצוע העבירות בתיק הנוכחי.

13. מובן כי לא ניתן לזקוף לחובת הנאשם את עמידתו על כך שתובאנה ראיות להוכחת אשמתו, בפרט כאשר ניהול הגנתו נעשה בצורה ממוקדת ועניינית, ואולם אין הוא זכאי להקלות שלהן זוכה מי שמודה ונוטל אחריות על מעשיו. כפי שעולה אף מתוך תסקיר המבחן, הנאשם מתקשה לראות את הבעייתיות שבהתנהלותו, ועובדה זו מגבירה את החשש שישוב לבצע מעשי עבירה.

מתוך תסקיר המבחן עולה, כי ישנם גורמים נוספים המעלים את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצד הנאשם, ובכלל זה קיומו של דפוס תוקפני מופנם וקושי לשלוט בדחפים. הגם שלאורך השנים מודעותו של הנאשם לדפוסיו הבעייתיים גברה, הנאשם עצמו שולל צורך בטיפול. משכך, ובהעדר טיפול, החשש לביצוע עבירות נוספות מוסיף להתקיים ומצדיק שקילת שיקולים של הרתעה אישית, שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.

14. מנגד שקלתי לזכות הנאשם את ניסיונותיו לשמר על יציבות בתחום התעסוקה ובתחום הזוגיות והיחסים עם ילדיו, ברם החשיבות שיש לשמירה על רצף תעסוקתי אינה יכולה להיות שיקול מכריע, ואף לא כזה המצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם.

15. הנאשם ביצע את העבירות בחודש אפריל 2011 וכתב האישום נגדו הוגש בחלוף כשלוש וחצי שנים, בחודש נובמבר 2014 ללא שצוינה הסיבה לכך. מאז הגשת כתב האישום ועד גזר הדין חלפו עוד כשלוש שנים. חלוף הזמן הוא בעל משקל לזכות הנאשם.

16. לנוכח האמור לעיל מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם ואני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. עשרה חודשי מאסר בפועל.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי פרק יא' לחוק העונשין התשל"ז-1977 מסוג פשע.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור
עבירה לפי פרק יא' לחוק העונשים התשל"ז-1977 מסוג עוון למעט עבירה לפי סעיף
413.

ד. פיצוי לחברה בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.2.18.
המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט את פרטי החברה ובהם שמה המלא, מספר
הח"פ והכתובת וזאת עד ליום 30.11.17.

17. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

18. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' כסלו תשע"ח, 27 נובמבר 2017, בנוכחות הצדדים.